

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18912/2023
24.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији су пуномоћници Мирослав Лазић и Катарина Станковић адвокати из ..., против противника предлагача ББ из ..., ради физичке деобе непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 80/2023 од 13.03.2023. године, у седници већа одржаној 24.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 80/2023 од 13.03.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Неготину Р1 31/16 од 10.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог противника предлагача за понављање поступка у предмету тог суда Р1 31/16, те да се укину решења Основног суда у Неготину Р1 31/16 од 03.04.2018. године и Вишег суда у Неготину Гж 223/18 од 10.09.2018. године, а предлог за физичку деобу одбаци као недозвољен и неуредан. Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови поступка не досуде.

Реешењем Вишег суда у Неготину Гж 80/2023 од 13.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Неготину Р1 31/16 од 10.11.2022. године у првом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење Основног суда у Неготину Р1 31/16 од 10.11.2022. године у другом ставу изреке и обавезан противник предлагача да на име трошкова поступка исплати предлагачу 9.000,00 динара у року од 15 дана. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да на име трошкова другостепеног поступка исплати предлагачу 18.000,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је на основу чланова 403. став 1. и став 2. тачка 3. и 420. став 1. ЗПП у вези са члановима 27. став 2. и 30. став 2. ЗВП, благовремено изјавио ревизију због битне повреде парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног суда, ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. ЗВП прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако тим или другим законом није друкчије одређено. Одредбе чланова 148-154 тог закона не садрже правила о ревизији у поступку деобе заједничких ствари или имовине.

Према члану 420. став 5. ЗПП, ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка. Наведена одредба не може се применити у овом случају, јер је побијаним другостепеним решењем потврђено решење првостепеног суда о одбијању предлога за понављање поступка.

У поступку по предлогу за понављање поступка ревизија против решења другостепеног суда допуштена је кад је тим решењем поступак понављања правноснажно завршен и кад су испуњени услови из члана 403. ЗПП. То произилази из одредбе члана 420. наведеног закона, којом је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став први) и да ревизија против решења из става 1. тог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став други).

У конкретном случају, у поднетом предлогу није одређена вредност предмета ове правне ствари, нити је иста утврђена у току поступка. У таквој ситуацији, вредност предмета ове правне ствари меродавна за дозвољеност ревизије утврђује се на основу одређене или плаћене судске таксе. Према члану 35. Закона о судским таксама, кад је у ванпарничном поступку за плаћање таксе меродавна вредност захтева, за њено утврђивање сходно ће се примењивати одредбе чланова 21-28 тог закона, ако у Таксеној тарифи није другачије одређено. Тарифним бројем 10. Таксене тарифе, важеће у време подношења предлога, одређено је да се за предлог да се спроведе деоба заједничке ствари или имовине, за одлуку по предлогу за деобу и за жалбу против одлуке о предлогу плаћа по 1.300,00 динара. Предлагач је, сагласно члану 37. став 1. Закона о судским таксама, приликом предаје предлога упозорен на плаћање таксе у означеном новчаном износу и то је констатовано у забележби о пријему предлога, у складу са тада важећим Судским пословником. Висина таксе за предлог за деобу заједничке ствари или имовине, одређена Тарифним бројем 10 тада важеће Таксене тарифе, одговарала је висини таксе за тужбу за вредност предмета спора до 10.000,00 динара, одређену Тарифним бројем 1. исте Тарифе.

Следствено изложеном, ревизија противника предлагача изјављена против решења којим је правноснажно одбијен његов предлог за понављање поступка није дозвољена. Вредност захтева, одређена према висини судске таксе за предлог по тада важећој Таксеној тарифи, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за деобу, која је по одредби члана 403. став 3. ЗПП релевантна за дозвољеност ревизије у имовинско-правним споровима.

Противник предлагача се у ревизији неосновано позива на члан 403. став 2. тачка 3. ЗПП, јер процесна ситуација предвиђена том одредбом у којој је ревизија увек дозвољена, у овом случају није остварена. Нема места ни примени тачке 2. става 2. наведеног члана, јер је другостепени суд преиначио првостепено решење само у делу о споредном захтеву за накнаду трошкова поступка.

Из наведених разлога, на основу члана 420. став 1. и 2. ЗПП у вези са члановима 27. став 2. и 30. став 2. ЗВП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић